

Samling af Afgørelser

Sag C-443/13

**Ute Reindl
mod
Bezirkshauptmannschaft Innsbruck**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol)

»Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne vedrørende sundhedsmæssige tilsynsbestemmelser — forordning (EF) nr. 2073/2005 — bilag I — mikrobiologiske kriterier for fødevarer — salmonella i fersk fjerkrækød — manglende overholdelse af de mikrobiologiske kriterier i distributionsleddet — national lovgivning, der pålægger en sanktion over for en fødevarevirksomhedsleder, som udelukkende opererer i detaileddet — forenelighed med EU-retten — krav om, at sanktionen skal være effektiv, have en afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne«

Sammendrag – Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. november 2014

1. *Landbrug — tilnærmelse af lovgivningerne vedrørende sundhedsmæssige tilsynsbestemmelser — fersk fjerkrækød — bekæmpelse af salmonella og andre fødevarebårne zoonotiske agenser i fødevarekæden — pligt til at overholde de mikrobiologiske kriterier for fødevarer — rækkevidde*

(Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2160/2003, som ændret ved forordning nr. 1086/2011, bilag II, del E, stk. 1; Kommissionens forordning nr. 2073/2005, som ændret ved forordning nr. 1086/2011, første betragtning, og bilag I, kapitel I, række 1.28)

2. *Landbrug — tilnærmelse af lovgivningerne vedrørende sundhedsmæssige tilsynsbestemmelser — fersk fjerkrækød — bekæmpelse af salmonella og andre fødevarebårne zoonotiske agenser i fødevarekæden — pligt til at overholde de mikrobiologiske kriterier for fødevarer — national lovgivning, der pålægger en fødevarevirksomhedsleder, der udelukkende udøver virksomhed i detaileddet, en sanktion — lovlig — betingelse — sanktionens forholdsmæssige karakter — den nationale rets vurdering*

(Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 178/2002, art. 17, stk. 2; Kommissionens forordning nr. 2073/2005, som ændret ved forordning nr. 1086/2011, bilag I, kapitel I, række 1.28)

Del E, stk. 1, i bilag II til forordning nr. 2160/2003 om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarebårne zoonotiske agenser, som ændret ved forordning nr. 1086/2011, skal fortolkes således, at fersk fjerkrækød, der stammer fra de dyrepopulationer, der er opregnet i bilag I til denne

forordning, skal opfylde det mikrobiologiske kriterium, der er nævnt i række 1.28 i kapitel I i bilag I til forordning nr.2073/2005 om mikrobiologiske kriterier for fødevarer, som ændret ved forordning nr. 1086/2011, i alle distributionsled, herunder i detaileddet.

Et af de grundlæggende formål med fødevarerlovgivningen, nemlig opnåelse af det høje niveau for beskyttelsen af menneskers sundhed, der henvises til i første betragtning til forordning nr. 2073/2005, ville nemlig blive bragt i fare, såfremt fersk fjerkrækød ikke skulle overholde det pågældende mikrobiologiske kriterium i alle distributionsled, herunder detaileddet, eftersom fødevarer, der indeholder mikroorganismer i mængder, som frembyder en uacceptabel risiko for menneskers sundhed, ville blive markedsført.

(jf. præmis 28-30 og domskonkl. 1)

1. EU-retten og særligt forordning nr. 178/2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed og forordning nr. 2073/2005 om mikrobiologiske kriterier for fødevarer, som ændret ved forordning nr. 1086/2011 skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for en national lovgivning såsom den i hovedsagen omhandlede, som pålægger en fødevarerikkerhedsleder, der alene driver virksomhed i distributionsleddet vedrørende markedsføring af en fødevarer, en sanktion for manglende overholdelse af det mikrobiologiske kriterium, der er nævnt i række 1.28 i kapitel I i bilag I til forordning nr. 2073/2005. Det tilkommer den nationale ret at foretage en bedømmelse af, om sanktionen er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i forordning nr. 178/2002.

I tilfælde af, at en sanktionsordning er en objektiv ansvarsordning, står en sådan ordning ikke i misforhold til de formål, der søges opnået, når ordningen kan tilskynde de omhandlede personer til at overholde bestemmelserne i en forordning, og når de forfulgte formål har en almen interesse, som kan begrunde indførelsen af en sådan ordning.

(jf. præmis 36, 37 og 42-44 samt domskonkl. 2)